

กรณีศึกษา

ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี โรงพยาบาลหลวงพ่อกวีนศรี

ผู้ป่วย นางสาวไท (นามสมมุติ) ชาวไทยโตด อายุ 17 ปี การศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 ผิวขาวรูปร่างอวบ ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ภูมิลำเนา แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

เข้ามารับรักษาที่โรงพยาบาล เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2549 และครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2550

ที่มาของข้อมูล 1. สัมภาษณ์

1.1 ผู้ป่วย

1.2ญาติ (น้ำ, อา)

ลักษณะผู้ป่วยที่พบ

ผู้ป่วยหญิงไทยวัยรุ่น รูปร่างท้วม ผิวเนื้อดำแดง สีหน้าเรียบเฉย ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์พอสมควร สามารถเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองได้

ประวัติส่วนตัว

จากประวัติพบว่าผู้ป่วยเป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิดเป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนพี่น้อง 2 คน การคลอดและพัฒนาการในวัยเด็กปกติ สมวัยเหมือนเด็กทั่วไป

ด้านการเลี้ยงดู บิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูผู้ป่วยมาจนกระทั่งผู้ป่วยอายุได้ประมาณ 2 ปี บิดามารดาแยกทางกันต่างก็ไปมีครอบครัวใหม่ จากนั้นมารดาก็นำผู้ป่วยมาฝากให้ย่าเลี้ยงดู ย่าเลี้ยงแบบปล่อยปละเนื่องจากย่าอายุมากแล้วและมีโรคประจำตัว ไม่สามารถที่จะดูแลผู้ป่วยได้ และอาของผู้ป่วยก็ต้องทำงานมีรายได้ทางเดียว

ด้านการเรียน ผู้ป่วยเข้าเรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนวัดศรีนวล จนกระทั่งจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากนั้นผู้ป่วยไม่ได้รับการศึกษาต่อเนื่องจากผู้ป่วยไม่ยอมไปเรียน โดยไม่มีเหตุผล

ด้านการประกอบอาชีพ หลังจากที่ผู้ป่วยออกจากโรงเรียนก็มาอยู่กับอา โดยช่วยอาเลี้ยงวัวและทำไร่ข้าวโพดเรื่องมาจนกระทั่งผู้ป่วยอายุได้ 19 ปี หลังจากนั้นผู้ป่วยเปลี่ยนมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

ประวัติรักษาและให้ความช่วยเหลือ

ขณะอายุได้ 15 ปี ผู้ป่วยตั้งครรถโดยไม่รู้ว่าเป็นบุตรของใคร เมื่อคลอด อาของผู้ป่วยได้ติดต่อกับมูลนิธิครูหุ่นขอรับการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ป่วยได้เรียน ฝึกอาชีพ และเลี้ยงดูบุตร ผู้ป่วยเข้าไปอาศัยมูลนิธิได้ประมาณ 4 – 5 เดือน ก็หนีออกมาอยู่กับเพื่อนชาย

ผู้ป่วยให้ข้อมูลที่หนีออกมาจากมูลนิธิว่า ตนเองไม่ชอบที่จะอยู่ในกฏระเบียบมูลนิธิ เนื่องจากไม่สามารถทำอะไรตามใจตนเองได้จึงตัดสินใจหนีออกมา ผู้ป่วยยังมีพฤติกรรมเช่นเดิม อาของผู้ป่วยจึงติดต่อบ้านพักเด็กและ

ครอบครัวจังหวัดสมุทรสาครเพื่อให้ผู้ป่วยปรับปรุงตัวและฝึกอาชีพ ผู้ป่วยเข้าไปอยู่ได้ประมาณ 3 – 4 เดือนก็หนีออกมาเช่นเดิม

ครั้งที่ 1 วันที่ 2 พฤศจิกายน 2549

เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ด้วยอาการปวดอวัยวะเพศ มีของเหลวสีขาวไหลออกจากช่องคลอด พบนักสังคมสงเคราะห์เนื่องจากมีปัญหาการรักษาพยาบาล

การให้ความช่วยเหลือ

1. ให้ความช่วยเหลือส่งตรวจแพทย์
2. ให้การสงเคราะห์คำรักษาพยาบาล
3. ให้คำแนะนำผู้ป่วยทำบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า เนื่องจากไม่มีสิทธิการรักษาใดๆ
4. ให้คำปรึกษาการดูแลรักษาภายในให้ถูกสุขลักษณะ
- 5.

ครั้งที่ 2 วันที่ 3 พฤศจิกายน 2549

เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ด้วยอาการปวดอวัยวะเพศอย่างรุนแรง นักสังคมสงเคราะห์ได้รับการติดต่อจากผู้ป่วยว่าถูกวินมอเตอร์ไซด์ แถวหนองแวมข่มขืนทำให้ปวดอวัยวะเพศอย่างรุนแรง

การให้ความช่วยเหลือ

1. ให้ความช่วยเหลือส่งตรวจจากแพทย์ ผู้ป่วยนอนโรงพยาบาล
2. ติดตามญาติเพื่อปรึกษาปัญหา หาแนวทางแก้ไขและให้ญาติทำบัตรประกันสุขภาพ
3. ประสานงานบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อขอทราบรายละเอียด และขอส่งตัวผู้ป่วยกลับบ้านพักอีกครั้ง แต่ถูกปฏิเสธเนื่องจากผู้ป่วยมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และหนีออกจากบ้านพัก 3 ครั้ง
4. ประสานงานไปที่บ้านพักฉุกเฉิน พร้อมส่งผู้ป่วยไปบ้านพักฉุกเฉิน

ครั้งที่ 3 วันที่ 26 ธันวาคม 2549

ผู้ป่วยมาพบนักสังคมสงเคราะห์ เนื่องจากบ้านพักฉุกเฉินให้มาฝังเข็มคุมกำเนิด

การให้ความช่วยเหลือ

1. ประสานงานโรงพยาบาลวชิระพยาบาล เพื่อขอส่งตัวผู้ป่วยเข้ารับการฝังเข็มคุมกำเนิด
2. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่บ้านพักฉุกเฉิน ให้พาผู้ป่วยไปเข้ารับการฝังเข็มที่โรงพยาบาลวชิระพยาบาล

ครั้งที่ 4 วันที่ 5 พฤษภาคม 2550

ผู้ป่วยมาพบนักสังคมสงเคราะห์เพื่อขอที่อยู่อาศัย จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ป่วยได้ถูกพิจารณาให้ออกจากบ้านพักฉุกเฉิน ในวันที่ 27 มกราคม 2550 ด้วยสาเหตุผู้ป่วยและเพื่อนแอบดื่มสุรา และทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมเตียงนอน ทางบ้านพักฉุกเฉิน ได้หางานให้ผู้ป่วยทำตามต้องการของผู้ป่วย

- ทำงานที่บริษัทอาหารทะเลที่จังหวัดราชบุรี ทำงานได้ 1 เดือน ก็ลาออก กลับมาอยู่บ้านพักฉุกเฉินอีก 1 อาทิตย์
- ทำงานบ้านให้กับคุณหมอมือที่ถนนสีลม ทำได้ 1 เดือนก็ลาออกเพราะทะเลาะกับคุณหมอ
- กลับมาอยู่บ้านพักฉุกเฉิน 3 วัน เจ้าหน้าที่ไม่ให้อยู่ต่อเพราะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
- ผู้ป่วยได้ไปสมัครทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟที่ร้านอาหาร ทำได้ 1 เดือน ผู้ป่วยลาออกด้วยเหตุผลว่าถูกบังคับให้ค้าบริการทางเพศ

หลังจากนั้นก็แอบมานอนกับย่า และขอเงินย่าครั้งละ 100 – 200 บาท ปฏิบัติเช่นนี้ประมาณ 4 – 5 ครั้ง ญาติไม่ให้ผู้ป่วยอาศัยอยู่ด้วย และจับไล่ผู้ป่วยออกจากบ้าน ผู้ป่วยจึงมาขอความช่วยเหลือจากนักสังคมสงเคราะห์

การให้ความช่วยเหลือ

1. ติดต่อญาติให้มารับผู้ป่วยกลับบ้านก่อน ญาติปฏิเสธ
2. ติดต่อศูนย์ประชาบดี เพื่อหาที่พักชั่วคราวให้ผู้ป่วย
3. ให้คำพาหนะผู้ป่วยไปศูนย์ประชาบดี
4. โทรติดตามผู้ป่วย ทราบว่าศูนย์ประชาบดีส่งผู้ป่วยเข้าบ้านพักฉุกเฉินอีกครั้ง
5. วันที่ 25 กันยายน 2550 ประสานงานไปบ้านพักฉุกเฉิน ทราบว่าผู้ป่วยไม่ได้อยู่แล้ว และศูนย์ประชาบดีไม่ทราบว่าผู้ป่วยไปอยู่ไหน เช่นกัน